உ

பரமகுருப்யோநம:

கான வித்யா ப்ரகாசினி.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

VOL. 1. } 1915-ஷு நவம்பர்-மீ { NO. 5.

இந்து ஸங்கீதம்

"தீவ்ராரௌத்ரீவஜ்ரிகோக்ரே-த்யுக்தா தீப்தாச்சதுர்விதா
குமுத்வத்யாயதாயாஸ்ச்ச-க்ரோதீச்சா தப்ரஸாரிணீ =
ஸந்தீபினீரோஹிணீச்ச-பேதா:பஞ்சேதிகீர்த்திதா:
தயாவதீ ததாலாபீ-ந்ப தப்ரோக்தாமதந்திகா =
த்ரயஸ்தேகருணாபேதா-ம்ருதோாபேதசதுஷ்டயம்
மந்தாச்சரதிகாப்ரீதி:-க்ஷிதிர்மத்யா துஷட்விதா:=
சந்தோவதீரஞ்சனீச்ச-மார்ஜனீ ரக்திகா ததா =
ரம்யாச்சக்ஷோபிணீத்யாஸாமதட்ருமஸ்வரேஸ்திதிம்" =

இதன்பொருள்:— தீப்த, ஆபத, கருண, ம்ருது, மத்ய என்று ஐந்து ஜாதிகளாக ச்ருதிகளை வகுக்கப்பட்டும் அந்தச்ருதிகளை ஸப்த ஸ்வரங்கள் * வ்யவஸ்திசெய்து கொண்டுமிருக்கின்றன. தீவ்ர, ரௌத்ரி, வஜ்ரிக, உக்ர, என்ற நான்கும் தீப்த ஜாதியைச்சேர்ந்தது. குமுத்வதி,

JL
NRm211,N15G8
N15L1

க்ரோதி, ப்ரஸாரிணி, ஸந்தீபினி, ரோஹிணி, இவ்வைந்தும் ஆயத ஜாதியைச் சேர்ந்தது. தயாவதி, ஆலாபினி, மதந்தி, இம்மூன்றும் கருண ஜாதியைச்சேர்ந்தது. மந்த, ரதிக, ப்ரீதி, க்ஷிதி, இந்நான்கும் ம்ருது ஜாதியைச்சேர்ந்தது. சந்தோவதி, ரஞ்சனி, மார்ஜனி, ரக்த, ரம்ய, க்ஷோபிணி, இவ்வாறும் மத்ய ஜாதியைச்சேர்ந்தது.

"தஸ்யத்வாவிம்சதிர்பேதா:
ச்ரவணாத்ச்ருதயோமதா:
ஹ்ருத்யூர்த்வநாடீஸம்லப்தா
நாட்யோத்வாவிம்சதிர்மதா:"

(ஸங்கீதரத்நாகரம்)

22. இதற்கு சதுரகல்லி நாதருடைய வியாக்கியானம்:— அப்படிக் கேழ்ப்பதினால் அறியக்கூடிய ச்ருதிகள் 22 என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறன்னியில் தொகையில் இன்னும் ஜாஸ்தியாகவாவது குறைவாகவாவது சொல்லக் கூடாதோவெனில், அவை சரீரதத்துவத்திற்கு விரோதப்படும். ஒருவர்க்குப்போதுமான ச்ருதிஞானமும், ஜாதிஞானமும் தேவையாகில் முதலில் சரீரதத்துவத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதாவது:— 1. மூலாதாரம், 2. ஸ்வாதிஷ்டானம், 3. மணிபூரகம், 4. அனாஹதம், 5. ஸஹஸ்ராரம், 6. ப்ரும்ஹரந்திரம், என்று சரீரத்தினுள் ஏற்பட்டிருக்கும் ஆதாரசக்கரங்களுள் ப்ரும்ஹக்ரந்தி அதாவது மணிபூரகமென்ற உந்திச்சக்கரத்தைச் சுற்றி மேலே வருகிற நரம்புகள் 22. இருக்கின்றன. அந்த நாடிகள் தான் இடை, பிங்கலை என்ற நாடிகளில் ஸம்மந்தப்பட்டவைகள். அவ்வாறே குறுக்கேயும் 22. நரம்புகளிருக்கின்றன. இவைகளுக்குத்தான் ச்ருதியென்று பெயர். உந்திச்சக்கரத்தின் மேல்நோக்கும் நாடிகள் இன்னும் பலவுளவாயினும் அவைகள் இவற்றைப்போல் பெருநரம்புகளல்ல. ஆகையினால் இந்த பெருநரம்புகள் 22-யும் ச்ருதியென்று சொல்லப்படுகிறது. குறுக்கு நரம்புகளில் சிலது விட்டு 1. வீதம் அதன்பின் வருவனவாகும்.

* வ்யவஸ்தி = ஒழுங்கு

"திரஸ்ச்சஸ்தாஸ-தாவத்ப:
ச்ருதயோமாருதாஹதா:
உச்சோச்சதரதாயுக்த:
ப்ரபவந்க்யுத்தரோத்தரம்"

(ஸங்கீதரத்னுகரம்)

23. (வ்யா) அந்த நரம்புகளில் குறுக்காகவுள்ள 22. நரம்புகளிலும் காற்றடிபட்டு நாதம் ஒன்றிற்கொன்று அதிகமாகவும், குறைந்தும் உண்டாகின்றன. அந்த நாதத்திற்குத்தான் ச்ருதியென்று பெயர். மந்திரஸ்தானம் 1-வது நரம்புமுதல் ச்ருதியை 1-வது நரம்புக்கு அதிநீச்சமென்றும், 2-வது நரம்பின் நாதம் உச்சமென்றும், 3-வது நரம்பின் நாதம் உச்சதரமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்போலவே மந்திரஸ்தானத்தை 2-வது நரம்பு முதலாகவைத்துக்கொண்டால் 3, 4-வது நரம்புகளின் ஸ்தானம் உச்சம், உச்சதரமென்று முறையே ஆகின்றன. இதைப்போலவே மற்றவைகளுக்கும் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவும். ஆனுல் 1-வது நரம்பிற்கும் கீழ் காற்றுப்போவதில்லையோ? அவ்வாறு காற்றுப் போனுல் நாதம் உண்டாகாதோ? எனில் ப்ரும்மகிரந்தியின்கீழ் அதாவது உந்திக்குக்கீழ் காற்றை ஸஞ்சாரப்படுத்துவது யோகீச்வராளாலேயே கூடுமாதலாலும் தவிறவும் செவிக்கு அதன் ஓசை புலப்படாதாகையினுலும், அதைப்பற்றிச் சொல்லாமல் விடப்பட்டது.

"ஏவம்கண்டே தசாசீர்ஷே
ச்ருதித்வாவிம்சதிர்மதா"

(சங்கீதரத்னுகரம்)

24. இதைப்போலவே கண்டத்திலும், சிரஸிலும் மேலுள்ள நரம்புகளுக்கு குருக்கு நரம்புகள் 22. ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

"வ்யக்தயேகுர்மஹேதாஸாம்
வீணுத்வந்த்வேநிதர்சனம்
த்வைவீணௌஸத்ருசௌகார்யா
யதாநாத:ஸமோபவேத்"

(சங்கீதரத்னுகரம்)

25. (வ்யாக்யானம்) இப்பொழுது சொல்லிவந்த ச்ருதியின் இலக்கணம் பரோக்ஷம். அதாவது கட்புலனுக்குத் தோன்ருது. இதை பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கவேணுமானல் காட்டுகிறேன். எப்படியெனில் இரண்டு வீணைகள் வேண்டும். அவைகள் ஒன்ருேடொன்று மாறுபடாத அளவும், நரம்புகளும் உடையனவாக இருக்கவேண்டும்.

"தயோத்வாவிம்சதிஸ்தந்திரா:
ப்ரத்யேகம்தாஸ-சாதிமா"

(ஸங்கீதரத்னகரம்)

26. (வ்யா) இவ்விரண்டு வீணைகளேயும் ஸமமாகச்செய்து கொண்டு வாசிக்கவேண்டியவர்கள் தங்களுக்கு ஸமீபத்திலிருக்கிற 1-வது வீணையினுடைய 22. நரம்புகளில் 1-வது நரம்பை

"கார்யாமந்திரதமத்வாஞ
த்விதீத்யோச்சத்வநிர்மஞத்
ஸ்யாந்திரந்தராதாச்ருத்யோ:
மத்யேத்வநிந்தராச்ருதே:"

(ஸங்கீதரத்னகரம்)

27. (வ்யா) எவ்வளவு ஓசையுடனிருக்கில் செவிக்குக்கேட்குமோ அவ்வளவு குறைந்த ஓசையுடையதாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும். இதன் அடுத்த தந்தியை அல்லது நரம்பை முதற்தந்திக்கு இருமடங்கு ஜாஸ்தியுள்ள நாதமாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும். 3-வது தந்தியை 2-வது தந்தியின் நாதத்திற்கு இருமடங்கு ஜாஸ்தியாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும். 4-வது தந்தியை 3-வது தந்தியின் நாதத்திற்கு இருமடங்கு ஜாஸ்தியாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும்; இவ்வாறு செய்து வந்தால் 1 உயர்ந்த ஸ்வரத்திற்கு 4 ச்ருதி, அதாவது 1-வது தந்தியின் நாதத்திற்கு 15 மடங்கு ஜாஸ்தியுள்ள ச்ருதியே பெரிது, இதைக்காட்டிலும் பெரிய ச்ருதியுடைய ஸ்வரமாவது அல்லது 7 ச்ருதிக்குக்குறைந்த ஸ்வரமாவது கிடையாது. ஸ்வரங்கள் மேலே செல்லச்செல்ல கீழுள்ளவைகளே மந்திரமென்று சொல்லப்படும். இவ்வண்ணம் இரண்டு வீணைகளின் ஓசையையும் நரம்புமூலமாகக் கணக்கிட்டு நிறுத்திஞல்

இதில் கீர்த்தனங்கள், இராகங்கள் இவைகளுக்கு

உபயோகப்படுத்தியிருக்கும் அடையாளங்களின் விவரம்:—

1. ப = பல்லவி.
2. அ = அனுபல்லவி.
3. சர = சரணம்.
4. ~~~~ = துரிதகாலத்தில் பாடவேண்டிய ஸ்வரங்கள்.
5. * = ஒவ்வொன்றும் ஒரு துரிதகால மாத்திரை (கால அளவு)
6. ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திலும் கீழே . புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் கீழ்ஸ்தாயி. மேலே புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் மேல்ஸ்தாயி. புள்ளி போடாத ஸ்வரங்கள் மத்தியஸ்தாயி.
7. ○ = தாளத்தின் த்ருத அடையாளம்.
8. | = தாளத்தின் லகு அடையாளம்.
9. ⌒ = கமகம் அதாவது வளைவாகப்பாடுதல்.
10. சு = சுத்தரிஷபம், சுத்தகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், சுத்த தைவதம், சுத்தநிஷாதம்.

    ச = சதுர்ச்ருதிரிஷபம், சதுர்ச்ருதிதைவதம்.
    சா = சாதாரண காந்தாரம்.
    பி = பிரதிமத்திமம்.
    ஷ = ஷட்சுருதிரிஷபம், ஷட்சுருதிதைவதம்.
    கை = கைசகிநிஷாதம்.
    அ = அந்தரகாந்தாரம்.
    கா = காகலிநிஷாதம்.

11. ஆ = ஆரோஹணம்.
    அவ = அவரோஹணம்.

12. — இந்த அடையாளங்களை கீர்த்தனங்களின் ஸ்வரத்திற்கு கீழ்வரும்பொழுது முன் ஸாஹித்தியத்தின் அகார, இகார, உகாரங்களாகவும், இராகஸஞ்சார ஸ்வரங்களில் வரும்பொழுது அந்த இடங்களில் ஸ்வரக்கோர்வைகளின் முடிவாகவும் பொருள்படுத்தவும்.

ஸங்கீத சாஸ்திர விஷயமாக உபயோகித்துவருகிற அரும்பதங்களுக்குப் பொருள்.

1. கீழ்ஸ்தாயி = தாழ்ந்த நாதத்துடன்கூடின ஸ்வரத்தொகுதி.
2. மேல்ஸ்தாயி = உயர்ந்த நாதத்துடன்கூடின ஸ்வரத்தொகுதி.
3. ஆரோஹணம் = ஏறுதல் அல்லது மேல்நோக்குதல்.
4. அவரோஹணம் = இறங்குதல் அல்லது கீழ்நோக்குதல்.
5. ஸஞ்சாரம் = ஏற்றி யிறக்கிப்பாடுதல்.
6. வர்ணமெட்டு = இராகம், தாளம் இவை இரண்டுஞ்சேர்த்து அமைக்கப்பெற்ற ஓர் பாட்டு
7. ஒருகளைச்சவுக்கம் = (சதுச்ர) லகுக்கலத்தில் 32 துரிதகால மாத்திரைகள் அடங்கிநிற்கும். நெட்டெழுத்து ஒவ்வொன்றையும் ப இவைபோன்ற இரட்டை ப ஸ்வரங்கள் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டு மாத்திரைகளாகக் கணக்கிடவேண்டும் குற்றெழுத்துகள் ஒவ்வொன்றும் ஒருமாத்திரையாகும். த்ருதக்கலத்தில் முற்கூறியபடி 16 மாத்திரைகள் அடங்கிநிற்கும்.
8. அரைக்களைச்சவுக்கம் = (சதுச்ர) லகுக்கலத்தில் 16 துரிதகால மாத்திரைகளும், த்ருதக்கலத்தில் 8 துரித காலமாத்திரைகளுமடங்கி நிற்கும் மற்றவை ஒருகளைச்சவுக்கத்திற்குச் சொல்லியிருக்கிறபடி கணக்கிட்டுக்கொள்ளவும்.

“சக்கனிராஜ” கீர்த்தனையின் சரணத்தை பல்லவிபோல்ப் பாடவேண்டியதற்கு கற்பனுஸ்வரங்கள்

லகு.		த்ருதம்.	த்ருதம்.
1.	கண்டிகி ஸுந்த	ர * * *—நீ * * * * * *—தா * *	* * * *—பா * * * * * *—மா * *
2. * * * * =	ஷை	ர * * *—நீ * * ச்ா * *—தா * *	நீ * * பா * *—தா * * பா * *
3. மா * * =	ஷை	ர * * *—ரீச்ா நீச்ா—தாநீ	பாதா—நீச்ாதாநீ—பாதா
4. பாமா =	ஷை	ர * * *—தாநீச்ா பாதாநீ	மாபா—தாநீச்ாநீ * * தா
5. பாமா =	ஷை	ர * * *—* * க்ாரீம்ாக்ாரீ	ச்ாநீ—ரீச்ா * * ச்ாநீதா
6. பாமா =	ஷை	ர * * *—* * சாநீரீசாகா	ரீமா—காபாமாதாபாநீ
7. தாமா =	ஷை	ர * * *—* * ரீகாமா பாதா	நீச்ா நீதா பாமா காரீ
8. காமா =	ஷை	ர * * *—* * மாகாரீ-பாமா	கா-நீதாபா-ச்ாநீதா-தா
9. பாமா =	ஷை	ர * * *—* * பநிதநிபத—மதபத	மப—கபமபகம—ரிமகமரிகசநி
10. சரிகம =	ஷை	ர * * *—சமகரிசநிதநிதநிசரி	கமபதநிச்—ரிக்ாரிச்நி—ரிச்ாநி
தபாம =	ஷை		

(பத) ப=சக்கனி=அழகான

ராஜமார்க்கமுலு=ராஜபாட்டைகள்

உண்டக=இருக்க

ஸந்துல=சந்துகளில்

தூரனு ஏல=புகுவது ஏன்?

ஓமனஸா=ஓ! மனமே!

அ=சிக்கனிபாலு=கெட்டியானபால்

மீகட=பாலேடு

உண்டக=இருக்க

சிய்யனு=மாமிசம்

கங்காஸாகரமு=கள்ளு

ஏல=எதற்காக?

ச=கண்டிக்கி=கண்ணுக்கு

ஸுந்தரதரமகு=விசேஷ அழகுபொருந்திய

ரூபமே=உருவத்துடன்கூடியதும்

முக்கண்டி=திரிநேத்திரனுடைய

நோட்ட=வாயில்

செலகே=விளங்குகின்ற

நாமமே=பெயருடையதும்

த்யாகராஜு=த்யாகராஜனுடைய

இண்டிகி=கிரகத்திற்கு

பாகநெலகொன்ன=நன்றாக நிலைகொண்டிருக்கிற

தெய்வமே=தெய்வமும்

இட்டுவண்டி=இப்பேர்ப்பட்ட

ஸ்ரீஸாகேத=ஸ்ரீஅயோத்தியில் (அவதரித்த)

ராமுனி = இராமனுடைய

பக்தியனே = பக்தியென்ற

(பொழி) ஓ! மனமே! கெட்டியானபால், பாலேடு இவைகளிருக்க மாம்சம், கள்ளு இவைகள் எதற்காக? கண்ணுக்கு விசேஷ அழகு பொருந்திய ரூபமும், திரிநேத்திரனுடையவாயில் விளங்குகின்ற நாமமும், த்யாகராஜனுடைய கிரகத்தில் நன்ருக நிலைகொண்டிருக்கிற தெய்வமுமான இப்பேர்க்கொத்த அயோத்தியில் அவதரித்த ஸ்ரீராமனுடைய பக்தியென்ற அழகான ராஜபாட்டையிருக்க சந்துகளில் புகுவது என்?

ஜயந்த ஸ்ரீராகம்—ஆதிதாளம். அரைக்களைச்சவுக்கம் லகு 2-வது அக்ஷரத்திற்குப்பின்னுள்ள அரையிடத்தில் எடுப்பு.

ஆ = ச, சா—க, சு—ம, சு—த, கை—நி

அவ = ச, கை—நி, சு—த, ப, சு—ம, சா—க,

ப = மருகேலரா ஓராகவா =

அ = மருகேலசரா—சரூபபராத்

பரஸ்ர்பஸ—தா—கரலோச்சன = மரு =

ச = அன்னிநீவனுச்சு—அந்தரங்கமுன

தின்னகாவெதகி—தெலிஸிகொண்டிநய்ய

நின்னேகானிமதி—நென்னஜாலநொருல

நன்னுப்ரோவவய்யா—த்யாகராஜனுத = மரு =

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
ப=* * * * * *-பாமாபா * * மா	கா * சா *-நீ	சாகா * * மா
* * * * * *-ம ருகே * * ல	ரா * ஆ *-ஓ	ஓ ரா * * க
(1) தா * * * *= ஷை	கமபமகச-நீ	ஷை
வா * * * *= ஷை	ரா————-ஓ	ஷை
(2) தநி ச்நி தா= ஷை	கா * சா	
வா———-- = ஷை	ரா * ---	
அ=* * * * * *=தாதாதா * * தா	தமதா * * தா	நீச்ா * * நீ
* * * * * *=ம ருகே * * ல	ச---ரா * * ச	ர ரூ * * ப
(1) தநி ச்நி தா= ஷை	ஷை	ஷை
ப———--ர= ஷை	ஷை	ஷை
(2) நிச்க் ர * *=க்ரக்ரக்ர * * க்ர	ச் க் ச்ர * * ச்ர	ச்ர ச் நி ச் க் ச்நி
ப-ராத் * *=பரஸ ஒர் * * ய	ஸ-தா * * க	ர வோ-ச்சஅ-
தா * * * *=பாமாபா=		
ஜ * * * *=ம ருகே=		
ச=* * * * * *=பா பா பா * * பா	மாமா * * மா	காசகமபமக
* * * * * *=அன்னிநீ * * வ	னுச்சு * * அ	ந்தர——ங்க
சா சா * *=நீ நீ நீ * *-ச ர	நீசகா * * ச ச	கா ச கமா கா
மு ன * *=தின்னகா * * வெ	த--கி * * தெவி	விகொ-ண்டி
மா மா * *=		
னயா * *=(அனுபல்லவிமாதரி) நின்னேகானி	மதி———நெ	ன்னஜால
நொருல =நன்னுப்ரோவ	வய்யா-த்யா	கரா ஜனு
தா =மருகேலரா		

பல்லவிக்கு கற்பனஸ்வரங்கள்.

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
(1) மருகேல	ரா * * * * நீ	* * சா * * கா
(2) * * மா * * = ஷை	ரா * * * * நீ	* * தா * * தா
(3) * * மா * * = ஷை	ரா * * * * ச்ா	* * நீ * * தா
(4) * * மா * * = ஷை	ரா * * * * நீ	சா நீ சா கா
(5) சா கா மா = ஷை	ரா * * * * தா	மா பாமா கா
(6) சா கா மா = ஷை	ரா * * * * ச்நி	தமபமகமகச
(7) கச நிச கம = ஷை	ரா * * * * தா	நிச்நி தநி தமத
(8) மப மக கம = ஷை	ரா * * * * நிநி	* ததமகமதத
(9) * மகச கம = ஷை	ரா * * * * தத	நிச்ாநி தமபம
(10) கச நிச கம = ஷை	ரா * * * * தநி	ச்நித—மபமகம
கா * ம கச—நிசகசகமகமதம	தா * தநிச்நிச்	க்ா * ம்க்ச்ச்ா
* ச்நி தா ம = மருகேலரா =		

(பத) ப=பருகு=ஒளிப்பு (சொல்லா தொளித்தல்)

ஏலரா=ஏனய்யா?

ஓராகவா=ஓ!ரெகுவம்சத்திலுதித்தவனே!

அ=மருகேல=ஒளிப்பு ஏதற்காக?

சராசரரூபா=ஸ்தாவரஜங்கம வஸ்துக்களின் ரூபமானவனே!

பராத்பரா=மேலானதுகளில் மேலானவனே!

ஸூர்ய=சூர்யனையும்

ஸுதாகர=சந்திரனையும்

லோசன=கண்களாகவுடையவனே!

சர=அன்னி=எல்லாம்

நீவுஅனுச்சு=நீயே என்று

அந்தரங்கமுன=அந்தரங்கத்தில்

தின்னகா=நேர்வழியாக

வெதகி=தேடி(கண்டுபிடித்து)

தெலிஸிகொண்டினய்யா=தெரிந்து கொண்டேனயயா!

நின்னேகானி=உன்னையல்லாமல்

மதினி=மனது

என்னஜாலனு=எந்தக்கூட்டத்தையும்(பார்க்க)

ஒருல=வருந்துகிறது

நன்னு=என்னை

ப்ரோவவய்யா=காப்பாற்றய்யா!

த்யாகராஜனுதா=த்யாகராஜனல் துதிக்கப்பட்டவனே!

(பொழி) ஓ! ரெகுவம்சத்திலுதித்தவனே! த்யாகராஜனல் துதிக்கப்பட்டவனே! மேலானதிலும் மேலானவனே! சூர்ய சந்திரர்களை இரு கண்களாகவுடையவனே! ஸ்தாவரஜங்கம வஸ்துக்களின் ரூபமானவனே! அந்தரங்கத்தில் நேர்வழியாகத் தேடியதில் எல்லாம் நீயே யென்று தெரிந்துகொண்டேனய்யா! என் மனது உன்னையல்லாமல் மற்றெவைய்யும் பார்க்க வருந்துகிறது. என்னிடம் ஒளிப்பு ஏனய்யா? என்னைக் காப்பாற்றய்யா!

இராக லக்ஷணம்.

61-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

11. ஸஹானு ராகம் 28-வது மேளகர்த்தா ராகத்தில் ஜன்யம்

ஆ=ச, ச–ரி, அ–க, சு–ம, ப, ச–த, கை–நி,

அவ=ச, கை–நி, ச–த, ப, சு–ம, அ–க, ச–ரி,

இலக்கணம்.

"ஸஹானுராகஸ்துஸம்பூர்ண

வ்ஷஷட்ஜக்ரஹஸமன்வித:

ஆரோஹேஹதுபவக்ரஸ்ச்ச

கீயதேலெக்ஷ்யவேதிபி:"

(சதுர்தண்டிப்ரகாசிகா)

இதன்பொருள்:— ஸஹானுராகம் ஸம்பூர்ணம், இது ஷட்ஜக்ரஹம், ஆரோஹத்தில் ப யென்ற ஸ்வரத்தை வக்ரமாகப் பாடவேண்டியது. லெக்ஷியத்தை யனுசரித்துத்தெரித்து பாடவேண்டியது.

குறிப்பு:— லெக்ஷ்யத்தைத்தெரிந்து பாடவேண்டியது என்று ச்லோகார்த்த மிருப்பதால் பெரியோர் பாடியிருக்கும் கீர்த்தனைகளின் ஸஞ்சாரப்படி இதற்கு ஆரோகத்தில் "ஸரிகமபமதாநிசா" யென்றும் அவரோகத்தில் "ஸநீதபமகமரி கரிச" யென்றும் பாடவேண்டியதாகிறது.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சரிகமபமதா******நிச்ா****–ச்நீ****தபமகமரீ*******கரிசா****=

(2) ரிகமதா****ப–மகமரீ*****–கமதபமகமரீ*****கமபா****–

பமதா****நிச்–ரிச்நீ****தபமகமரிசா******=

(3) பமதா****** தாநிதாநி--பாதபாத–பமதநிச்ா****–

ச்நிரீ****ச்--ச்ாரீச்ாரீச்நீ******தப—தநிச்ாரீச்நீ******தபம—

ரிகமபதநீ*****தபம--கா****மரீ****—ரீகரீகரிசா****=

(4) நிசரீக மகா****மரீ*****கமபா****—நிதபா****—

பமதா****நீ******* ததபா****பமதா****தநிச்ாரீச்நிச்தா**நிதபா****—

பமதா****தநிச்ரீ****ச்—நீச்நீச்நிதபா****—பமதா****தநிச்ரீ******—

ரீக்ம்க்ா ****ம்ரீக்ரீச்—ச்நீ****ச்தபம—பமதபநிதபமகா****மரீ*****—

பமகமரீ*******கரிசசநீ******ரிசா******=

(5) ரிகமா****மா****—மாபமகா ****மரீ*****பமபா****பா****—

பாதபபமமா****—மா****--மாபமாப ககா**மரீ*****—

க

கமபா****தநீ**தபா****—பமதா****தா****தாநிதாநி—பாத பாத—

மபமதா*****ச்நீ****ச்ாரீச்நிச்தா****—தநிச்ா******ரீநிச்தா****—

தநிச்ரீ*****--ரீக்ரீக்--ச்ரிச்ரீக்ம்ா****ப்ம் க்ா****—க்ாமக் ரீக்ரீச்ா****—

ச்ாரீச்நீச்நிதா****—பாதபமாபமகா****--காமக ரீகரிசா****—

நீசரீக மகா****மரீ*****—கரிசநீ****—தநீ****ரிசா******=

12. முகாரி ராகம் 20-வது மேளகர்த்தா ராகத்தில் ஜன்யம்

ஆ=ச, ச—ரி, சு—ம, ப, ச—த,

அவ=ச, கை—நி, சு—த, ப, சு—ம, சா—க, ச—ரி,

இலக்கணம்.

"முகாரீ ராகஸ்ஸம்பூர்ணஸ்ச்சாரோஹேகநிவர்ஜித:

ஷட்ஜக்ரஹஸ்ஸமாயுக்தஸ்ஸர்வகாலேஷுகீயதே"

(சதுர்தண்டிப்ரகாசிகா)

இதன்பொருள்:— முகாரிராகம் ஸம்பூர்ணம், ஆரோஹணத்தில் க, நி, இந்த ஸ்வரங்களை நீக்கவேண்டியது ஷட்ஜக்ரஹம், எல்லாக்காலங்களிலும் பாடத் தக்கது.

குறிப்பு:— இந்த ராகம் 20-வது மேளகர்த்தாவில் ஜன்யமானதினால் சுத்த தைவதம் எப்பொழுதும் உபயோகப்படுத்தவேண்டியதிருக்க, ஆரோஹணத்தில் சதுர்ச்ருதி தைவதமும் அவரோஹணத்தில் சுத்ததைவதமுமாக வெகுகாலமாக எல்லோரும் அனுபவத்தில்ப் பாடிவருவதால் அதையனுசரித்து இங்கு ஆரோ ஹண, அவரோஹண ஸ்வரங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சா******ரிமப தச்ரா****ச்ரா****–ச்நிச்ரா ரீச்நீ**** தபா******–
பமதபமகா****ரிரீ****–சாரிக ரீகசா******=

(2) ரிமபதநீ****** தபா******–பமதபா******நிதப–பமபாத பமா******–
மாபமாபமகா****ரிரீ****–சாரிக ரீகசா****–சாரிசநீ****–
நிதா****சா******=

(3) சரிமா****மா****–மபதபபமகா****ரிரிமபா****பா****–
பமநீ****நிததா****–பமபாதபமா****ப–மநிதபமகரீ******–
ரிமபதச்ரா****–ச்தரீ**ச்நிதபா****பமநீ**தபமகா**ரி–
சாரிக ரீகசா****நிதா**சா******=

(4) பமநிதநீ****நிததா**ப–மபதபா****நிதப–பமபாதப பமமா****கரி–
ரிமபதநீ****மபதநீ****தபதநீ****–பதநீ****தபநிதா****ப–
பமதபா****நிதபமகரி–ரிமபதச்ரா******–ச்நிதா****–தச்தச்ரீ****க்–
ச்ரீக்ரீக்சா****ச்ரீச்நீ**நிதா**–பதச்ரா****ரீ–ச்ரீச்நீ****தபா****–

மபதபா****த-மநிதபமகா****ரிரீ****சாரிகரீகசா****–

நிதா**சா******=

(5) ரீ****கரிச–மகரிச–பமகரிச–தபமகரிச–நீ**தபமகரிச–

ச்ா****நிதபமகரிச–ரீ****ச்நிதபமகரிச–க்ரிம்க்ா**ரிச்நிதபமகரிச–

ரிசமரிபமதபநிதரிச்க்ரிம்ா******க்ரிரிச்ச்நிநிததபபமமககரிரிச–

ரிமபதநீ*த–பதச்ரிம்ா*க்–ரிக்ச்ரிநீ*த–பதமபகா*ரி–

சரிசா****ரிநீ**நிதா**சா******=

13. மாயாமாளவகௌள–15-வது மேளகர்த்தா ராகம்.

ஆ=ச, சு–ரி, அ–க, சு–ம, ப, சு–த, கா–நி,

அவ=ச, கா–நி, சு–த, ப, சு–ம, அ–க, சு–ரி,

இலக்கணம்.

"பூர்ணோமாளவகௌளாக்ய

ஸ்ஸக்ரஹோகேயதேஸதா"

(சதுர்தண்டிப்ரகாசிகா)

இதன்பொருள்:— மாயாமாளவகௌளராகம் ஸம்பூர்ணம், ஷட்ஜக்ரஹம், இந்த ராகம் எந்தக்காலத்திலும் பாடத்தக்கது.

குறிப்பு:— இதைத்தவிற மற்றும் ராகங்களின் ஸ்வரஸ்தானங்களில் அன்னிய ஸ்வரஸ்தானங்கள் கலப்பு உண்டாவதினால் அதாவது சதுர்ச்ருதி ரிஷபத்திற்கு சுத்தகாந்தார ஸ்தானமும், ஷட்ச்ருதி ரிஷபத்திற்கு ஸாதாரண காந்தார ஸ்தானமும், சதுர்ச்ருதி தைவதத்திற்கு சுத்த நிஷாதஸ்தானமும், ஷட்ச்ருதி தைவதத்திற்கு கைசிகி நிஷாதஸ்தானமுமாக ஏற்படுவதினால் ஆரம்ப அப்பியாசிகளின் மனதிற்குக் குழப்பமுண்டாகுமென்று கருதி கலப்பில்லாத ஸ்வரஸ்தானங்களைப்பெற்ற இந்த ராகத்தில் ஸ்வராவளி, ஜெண்டைவரிசை, அலங்கார முதலான அப்பியாச பாடங்களை ஆன்றோர் ஏற்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

இன்னும்வரும்

பத்திராதிபர்.

நீதி

32-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

ஸந்தப்தாயஸிஸம்ஸ்திதஸ்யபயஸோநாமாபிநச்ரூயதே
முக்தாகாரதயாததேவநளிநீபத்ரஸ்திதம்த்ருச்யதே
அந்தஸ்ஸாகாசுக்திமத்யபதிதம்தன்மௌக்திகம்ஜாயதே
ப்ராயேணுதமமத்யமோத்தமஜுஷாமேவம்விதாவ்ருத்தய: (8)

(பொருள்) நன்ருய்ப் பழுக்கக்காய்ந்த இரும்பில் ஒருதுளி தண்ணீர் விட்டால் அந்தத்தண்ணீரின் பெயர்கூடத் தெரியாமல் போய் விடுகிறது. அந்தத் துளியே ஒரு தாமரையிலையின் நடுவிலிருந்தால் பார்வைக்கு ஒரு முத்துப்போல காணப்படுகிறது. அதே துளியானது சமுத்திரமத்தியிலுள்ள ஒரு முத்துச்சிப்பிக்குள் விழுந்தால் உண்மையான முத்தாகவே ஆகிவிடுகிறது. ஆகையால் அதம, மத்யம, உத்தம குணங்களையடைந்தவர்களின் நடைகளிவ்விதமாக இருக்கின்றன. (மனிதர்களுக்கு மேற் சொன்ன குணங்களுண்டாவது சேர்க்கையாலேயே யன்றி வேறல்ல).

ய: ப்ரீணயேத்ஸுசரிதை: பிதரம்ஸபுத்ரோ
யத்பர்த்துரேவ ஹிதமிச்சதிதத்களத்ரம்
தன்மித்ரமாபதிஸுகேசஸமக்ரியம்யதேதத்
ரயம்ஜகதிபுண்யக்ருதோலபந்தே. (9)

(பொருள்) உலகத்தில் (பெற்றதெல்லாம் பிள்ளையாமா) தன்னுடைய நன்னடவடிக்கைகளால் தகப்பனைச் சந்தோஷப்படுத்துபவனே பிள்ளை. தன் நாயகனுக்கு நன்மையையே எப்போதும் விரும்புபவளே குலமகள். "குலமகட்கழகு தன் கொழுநனைப்பேணுதல்" ஆபத்துக்காலத்திலும், சுகமுண்டானகாலத்திலும், நம்மிடம் சமமாய் நடந்துகொள்பவனே உண்மையான நண்பன். ஆகையால் இம்மூன்றையும் உலகத்தில் புண்ணியவான்களே அடைகிருர்கள்.

நம்ரத்வே நோன்னமந்த: பரகுணகதனைஸ்வான் குணன்க்யா [பயந்த

ஸ்வார்த்தான்ஸம்பாதயந்தோவிதத ப்ரதுதராரம்பயத்நா: பரா
[ர்த்தே
க்ஷாந்த்யைவாக்ஷேபரூக்ஷாக்ஷரமுகரமுகான் துர்ஜனன்
துக்கயந்தஸ்ஸந்தஸ்ஸாச்சர்யசர்யாஜகதிபஹுமதா: கஸ்யநாப்
[யர்ச்சநீயா: (10)

(பொருள்) நல்லோர்கள் உலகத்தில் எல்லோரிடமும் மிகுந்த வணக்கமுடையவர்களாயிருப்பதால் இவர்களையும் எல்லோரும் வணங்குகிறார்கள். "பிறர் பிறர் சீரெல்லாம் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து யார் யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொலல்" என்றபடி பிறரிடமுள்ள தீக்குணங்களை எல்லாம் மறைத்து அவர்களிடமுள்ள அணுவளவு நற்குணத்தையும், மலையளவாய்க் கொண்டாடுவதால் தங்களைப்பிறர் கொண்டாடும்படி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். இதரர்களுக்கு ஆக வேண்டிய அரிய பெரியகாரியங்களைத் தங்களுடையதாக நினைத்துத் தங்களால் கூடிய பிரயத்னங்களுஞ்செய்து அக்காரியத்தை முடித்துத் தங்கள் சொந்த காரியம் முடிவுற்றதுபோல உள்ளங்களிக்கிறார்கள். கெட்டவர்கள் தங்களைக்குறித்து ஏதாவது நிந்தையான வார்த்தைகள் பேசினால் அதைத் தாங்கள் கேட்டுக்கொண்டு பொறுமையாயிருப்பதினாலேயே அக்கெட்டவர்களைத் துக்கிக்கும்படி செய்கிறார்கள். ஆகையாலிவ்விதமான ஆச்சரியப்படத்தக்க குணங்களுடன் கூடிய நல்லோர்களை இவ்வுலகில் யார்தான் கொண்டாடமாட்டார்கள்! யார்தான் பூஜிக்கமாட்டார்கள்!.

பரோபகாரம்.

பவந்திநம்ராஸ்தரவ: பலோத்கமை:
நவாம்புபிர் தூரவிலம்பினோகனா:
அநுத்ததாஸ்ஸத்புருஷாஸ்ஸம்ருத்திபி:
ஸ்வபாவஏவைஷபரோபகாரிணாம். (1)

(பொருள்) நல்லோர்களது சுபாவம் பரோபகாரத்தையே பலனாகவுடையதாதலின் நல்லோரியல்புக் கடுத்துப் பரோபகாரத்தைச் சொல்லுகிறார். பலா, மா, முதலிய விருக்ஷங்கள் விசேஷமான பழங்களையுடையவைகளாயிருந்து அப்பழங்களைத் தாங்கமுடியாது வளைந்து மிகுந்த

வணக்கத்துடன் இதரர்களுக்கு அப்பழங்களையுதவுகின்றனவே யன்றித் தாங்களே தின்றுகளிப்பதில்லை. நீருண்ட கார்மேகமானது ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு மழையை வருஷித்து உலகத்தைக் களிப்பிக்கின்றதேயன்றிதான் ஒன்றும் பயனடைவதில்லை. அதுபோலவே நல்லோர்கள் மிகுந்த ஸம்பத்தையடைந்தாலும் யாசகர்களுக்குதவுவதிலேயே நோக்கமுடையவர்களே யன்றி சுயநலத்தைக்கருதார்கள். இதுதான் பரோபகாரிகளின் சுபாவம்.

ச்ரோத்ரம்ச்ருதேநைவநகுண்டலேன
தாநேநபாணிர்நதுகங்கணேந
விபாதிகாய: கருணாகுலானாம்
பரோபகாரேணநசந்தனேந. (2)

(பொருள்) தயாளுக்களது செவிகள் வேதசாஸ்திரங்களைக் கேட்பதால் அலங்கரிக்கப்படுமேயன்றி குண்டலம் முதலிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்படமாட்டா. அவர்களது கைகள் தானத்தால் அலங்கரிக்கப்படுமேயன்றி, கங்கணம் முதலிய நகைகளால் பிரகாசியா. அவர்களுடைய சரீரம் பரோபகாரத்தால் பிரகாசிக்குமேயன்றி, சந்தனம், புஷ்பம் முதலியவைகளால் பிரகாசியாது.

பத்மாகரமதினகரோவிகசீகரோதி
சந்த்ரோவிகாஸயதிகைரவசக்ரவாகம்
நாப்யர்த்திதோஜலதரோபிஜலம்ததாதி
ஸந்தஸ்வயம்பரஹிதேவிஹிதாபியோக: (3)

(பொருள்) சூரியன் பிரார்த்திக்கப்படாமலே தாமரை ஓடையைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறான். சந்திரன் ஒருவராலும் வேண்டப்படாமல் நெய்தற் பூவையும், சக்ரவாளபக்ஷிகளையும் களிப்பிக்கின்றான். மேகமானது யாராலும் வேண்டப்படாமலே உலகத்திற்கு வேண்டிய நீரைத்தருகின்றது. அதுபோல நல்லோர்கள் பிறரால் வேண்டப்படாமலே உலகத்திற்குத் தங்களாலான உதவியைச் செய்வார்கள்.

ஏதேஸத்புருஷா: பரார்த்தகடகாஸ்வார்த்தான்பரித்யஜ்யயே
ஸாமான்யாஸ்து பரார்த்தமுத்யமப்ருதஸ்வார்த்தாவிரோதேன [யே
தேமீமானுஷாராக்ஷஸா: பரஹிதம்ஸ்வார்த்தாயநிக்னந்தியே
யேதுக்னந்திநிரர்த்தகம்பரஹிதம்தேகேஜானீமஹே. (4)

(பொருள்) உலகத்தில் தன் சொந்தகாரியத்தையே கவனியாமல் பிறருக்குதவி செய்வதையே பெரிதாய் நினைத்து நடப்பவர்கள் உத்தமர்களெனப்படுவர். தன்காரியத்தையும் கெட்டுப்போகாமல் கவனித்துக் கொண்டு அன்னியர்கள் காரியத்தை நிறைவேற்றுபவர் மத்திமரெனப் படுவர். தன்காரிய நிமித்தம் பிறருடைய காரியத்தைக் கெடுப்பவர்கள் மனிதருக்குள் இராட்சதரெனப்படுவர். தனக்கு யாதொரு பயனுமில்லாமலே பிறருக்குக்கெடுதி செய்பவர்கள் யாரோ அவர்கள் பெயர் தெரியவில்லை. அதாவது, அவர்கள் பாமரர்களாம்.

பாபான்னிவாரயதியோஜயதேஹிதாய
குஹ்யம்நிகூஹதிகுணான்ப்ரகடீகரோதி
ஆபத்கதஞ்சஜஹாதிததாதிகாலே
ஸன்மித்ரலக்ஷணமிதம்ப்ரவதந்திஸந்த: (5)

(பொருள்) நல்ல நண்பர்களின் இலக்ஷணமாவது, தன்னுடைய நண்பன் ஏதாவது பாபமான காரியத்தைச் செய்யப்புகின் அதுபாபம் என்பதை அவனுக்குத் தெரிவித்து அக்காரியத்தை அவன் செய்யாதிருக்கும்படி செய்வான். அதோடு அவனுக்கு நன்மையைக்கொடுக்கும் காரியம் இன்னதென்பதையும் தெரிவித்து அதையே செய்யும்படி தூண்டுவான். தன் நண்பனிடம் வெளியிட்டுக் காட்டக்கூடாத துர்க்குணங்கள் யாதேனுமிருப்பின் அவைகளை வெளியிடாது காப்பாற்றுவதுடன் அவனிடமுள்ள நற்குணங்களைப்பற்றிப் பலரிடம் கொண்டாடுவான். அவனுக்கு ஏதாவது ஆபத்து நேர்ந்துவிட்டால், அச்சமயத்தில் நமக்கென்னவென்று விட்டுக்கொடுக்காமல், அவனுக்கு வேண்டிய உதவியும் புரிவான். பணவிஷயமாய்த்தன் நண்பனுக்குதவி செய்யவேண்டியதருணம்

வாய்த்தபோதும் தன்னிடமுள்ளதை ஒளித்துவைக்காமல் வேண்டுமளவு கொடுத்துதவுவான். இவைகளே நல்ல நண்பர்களது அடையாளங்களாம்.

க்ஷீரேணாத்மகதோதகாய ஹிகுணாதத்தா: புராதேகிலா:
க்ஷீரோத்தாபம வேக்ஷ்யதேன பயஸாஸ்வாத் மாக்ருசாநௌ
[ஹுத:
கந்தும்பாவகமுன்மனஸ்ததபவத்த்ருஷ்ட்வாதுமித்ராபதம்
யுக்தம்தேநஜலேனசாம்யதிஸதாம்மைத்ரீபுனஸ்த்வீத்ருசீ. (6)

(பொருள்) பாலானது தன்னுடன் சேர்ந்த தண்ணீருக்கு முதலில் வெண்மைநிறம், மாதுர்யம் முதலிய தன்னுடைய குணங்களைக்கொடுக்கிறது. பாலை அடுப்பிலிட்டுக் காய்ச்சும்பொழுது அதைப்பார்த்துத் தண்ணீர் தானும் நெருப்பில் காய்கிறது. அப்போது தன்னால் தன்னுடன் கூடிய தண்ணீரும் நெருப்பில் காய்கிறதே என்று நினைத்துப் பாலானது அந்தவருத்தம் பொறுக்காமல் தான் நெருப்பில்விழ எத்தனிக்கிறது. அப்போது மறுபடியும் தன்னுடன் தண்ணீர் வந்துசேருவதைப் பார்த்துத் தான் அடங்கிவிடுகிறது. உலகத்தில் நல்லோர்களது நட்பு இவ்விதமேயாம். பாலைக்காய்ச்சுமுன் தண்ணீர்கலந்து காய்ச்சுவதும் அப்போது தண்ணீர் சுண்டியவுடன் பால் பொங்குவதும், அப்படிப்பொங்கும் பால் அடங்குவதற்காக அதில் தண்ணீர் தெளிப்பதும் உலகத்தில் பிரஸித்தம்.

இதிஸ்வபிதிகேசவ: குலமிதஸ்ததீயத்விஷாம்
இதச்சசரணார்த்திநம்சிகரிணாம்கணச்சேரதே
இதோபிபடபாநலஸ்ஸஹஸமஸ்தஸம்வர்த்தகை
ரஹோவிததமூர்ஜிதம்பரஸஹம்சஸிந்தோர்வபு: (7)

(பொருள்) ஸமுத்திரத்தில் ஓரிடத்தில் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவானவர் யோகநித்திரை புரிகின்றார். இன்னொரிடத்தில் அம்மகாவிஷ்ணுவின் விரோதிகளான ஹிரண்யாக்ஷன் முதலியவர்களின்கூட்டம் வசிக்கின்றது. வேறோரிடத்தில் சரணமடைந்தவர்களான மைநாகம் முதலிய பர்வதங்கள் நித்திரை புரிகின்றன. மற்றோரிடத்தில் புஷ்கலாவர்த்தம் முதலிய மேகங்

களும் படபானலம் முதலியவைகளுமிருக்கின்றன. ஆகையால் சமுத்திரம் மிகவும் விஸ்தாரமாயும், ஊர்ஜிதமாயும், பாரங்களை வஹிப்பதாயுமிருக்கின்றது. இவ்விதமே பெரியோர்களும் பலவிதமாய் உலகத்திற்குதவுவார்கள்.

ஜாத: கூர்மஸ்ஸஏக: ப்ருதுபுவனபராயார்ப்பிதம்யேநப்ருஷ்டம்
ச்லாக்யம்ஜன்மத்ருவஸ்யப்ரமதிநியமிதம்யத்ரதேஜஸ்விசக்ரம்
ஸஞ்சாதவ்யர்த்தபக்ஷா: பரஹிதகரணே நோபரிஷ்டான்னசா
[தோ
ப்ரம்மாண்டோதும் பராந்தர்மசகவ தபரேஜந்தவோ ஜாதநஷ்
[டா: (8)

(பொருள்) உலகத்தில் எத்தனையோ ஆமைகள் பிறந்தாலும் எந்த ஆமையின் முதுகானது பெரிய உலகத்தைத் தாங்குவதற்குதவிற்றோ அதன் பிறவியே மேலானது. எத்தனையோ மனிதர்கள் பிறந்தாலும் எந்தத்துருவனுடைய ஆதீனத்தில் சிம்சுமாரசக்கரமானது இருந்து சுழன்று கொண்டிருக்கின்றதோ அந்தத் துருவனதுபிறவியே பிறவி. பிறருக்குதவி செய்ய மனமில்லாதவர்களுக்கு மேலுலகத்திலும் கீழுலகத்திலும் பெருமையேயில்லை. அப்படியிருப்பவர்கள் பிரம்மாண்டம் என்னும் அத்திப் பழத்திற்குள்ளிருக்கும் ஜந்துக்களைப்போல் உபயோகமில்லாதவர்களே.

த்ருஷ்ணம்சிந்திபஜக்ஷமாம்ஜஹிமதம்பாபேரதிம்மாக்ருதா
ஸ்ஸத்யம்ப்ருஹ்யநு யாஹிஸாதுபதவீம் ஸேவஸ்வவித்வஜ்ஜ
[னம்
மான்யான்மானயவித்விஷோப்யநுயப்ரக்யாபயப்ரசாயம்
கீர்த்திம்பாலயதுக்கிதேகுருதயாம்ஏதஸ்ஸதாம்சேஷ்டிதம் (9)

(பொருள்) பரதாரம், பரதனம் முதலியவைகளில் ஆசைவையாமல் வைராக்கியத்துடனிரு. எவ்விதமான ஆபத்துக்கள் வரினும் பொறுமையுடனிரு. கோபங்கொள்ளாதே! வித்தை, தனம் முதலியன மெத்தவுண்டென்று மதங்கொள்ளாதே! நரகத்திற்குக் காரணமான பாபங்களைச் செய்யாதே! எப்போதும் உண்மையே பேசு. தர்மசாஸ்திரங்களில் கூறி

யுள்ள மார்க்கத்தை அநுஸரித்துநட! தேசசஞ்சாரம் செய்பவனது அறிவும், வித்துவான்களைச் சேவிப்பவர்களுடைய அறிவும், தண்ணீரில்விழுந்த எண்ணெய்த் திவலையைப்போல விஸ்தாரமாய்ப் பரவுமாதலின் பண்டிதர்களைச்சேவி! பூஜ்யர்களைப் பூஜியாதவர்களுக்கும் பூஜிக்கத்தகாதவர்களைப்பூஜிப்பவர்களுக்கும், தனம் தர்மம் முதலியன குறைந்து அபகீர்த்தியுமேற்படுமாதலால் பூஜிக்கத்தக்கவர்களைப் பூஜித்து கௌரவப்படுத்து! சத்துருவையும் மித்திரனாய்நினை! பிறவிக்குப்பயனாகிய கீர்த்தியைச்சம்பாதி! துக்கப்படுபவர்களிடம் இரங்கு! மேற்கண்டவைகளெல்லாம் நல்லோர்களினிலக்கணம்.

தைர்யபத்ததி.

மனஸிவசஸிகாயேபுண்யபீயூஷபூர்ணா
ஸ்த்ரிபுவனமுபகாரச்ரேணிபி: ப்ரீணயந்த:
பரகுணபரமாணூன்பர்வதீக்ருத்யநித்யம்
நிஜஹ்ருதிவிகஸந்தஸ்ஸந்திஸந்த: கியந்த: =. (1)

(பொருள்) மனோவாக்காயங்களில் புண்யமாகிய அம்ருதம் நிறைந்தவர்களும், தாங்கள் செய்யுமுபகாரங்களால் மூன்றுலோகங்களையும் களிக்கச்செய்பவர்களும், பிறரிடமுள்ள அணுவளவு குணத்தையும் மலையளவாய் நினைத்துள்ளங்களிப்பவர்களுமான நல்லோர்கள் உலகத்தில் மிகச்சிலரே.

ரத்னைர்மஹாப்தேஸ்துதுஷுர்நதேவா:
நபேஜிரேபீமவிஷேணபீதிம்
ஸுதாம்விநாநப்ரயயுர்விராமம்
நநிச்சிதார்த்தாத்விரமந்திதீரா: =. (2)

(பொருள்) பெரிய கடலிலுள்ள ரத்னங்களால் தேவர்கள் சந்தோஷமடையவில்லை. பயங்கரமான விஷத்தைக்கண்டு பயமடையவுமில்லை. அம்ருதத்தைபடையும் வரையில் சலிப்பின்றி கடலைக்கடைந்து கடைசியில் அதைப்பெற்றார்கள். ஆகையால் தீரர்கள் ஒரு காரியத்தில் பிரவேசித்

தால் அது முடிவுபெறுகிறவரையில் அக்காரியத்தைக் கைவிடமாட்டார்கள்.

ப்ராரப்யதேநகலுவிக்னபயேனநீசை:
ப்ராரப்யவிக்னநிஹதாவிரமந்திமத்யா:
விக்னைர்முஹுர்முஹுரபிப்ரதிஹன்யமாநு:
ப்ராரப்தமுத்தமகுணாபரித்யஜந்தி=. (3)

(பொருள்) நீசர்கள், ஒரு காரியத்தை ஆரம்பித்தால் அதற்குமத்தியில் ஏதாவது இடையூறுகள் நேறுமோவென்ற பயத்துடன் அதை ஆரம்பிக்காமலே யிருந்துவிடுவார்கள். மத்திமர்கள் காரியத்தையாரம்பித்து மத்தியில் ஏதாவது விக்கினங்கள் நேரிடின் உடனே அதை விட்டுவிடுவார்கள். உத்தமர்கள் தாங்கள் உத்தேசித்த காரியங்களுக்கு எவ்விதமான இடையூறுகள் நேரினும் கொஞ்சமேனும் மனச்சோர்வின்றி அக்காரியம் முடிவுபெறும் வரையில் விடாமுயற்சியுடனிருப்பார்கள்.

க்வசித்ப்ருத்வீசய்ய: க்வசிதபிசபர்யங்கசயன:
க்வசிச்சாகாஹார: க்வசிதபிசசால்யோதனருசி:
க்வசித்கந்தாதாரீக்வசிதபிசதிவ்யாம்பரதரோ
மனஸ்வீகார்யார்த்தீநகணயதிதுக்கம்நசசுகம்=. (4)

(பொருள்) ஆரம்பித்த காரியத்தை எப்படியேனும் முடிப்பதென்றும் உறுதியுள்ளவன் சில சமயத்தில் வெறுந்தரையிலும் சில சமயம் உயர்ந்த பஞ்சுமெத்தையிலும் படுப்பான். சில சமயம் காய்கறிகளையும் சில சமயம் உயர்ந்த சம்பா அரிசிச்சாதத்தையும் புசிப்பான். சில சமயம் கிழிந்த கந்தைகளையும் சில சமயம் உயர்ந்த வஸ்திரங்களையும் தரிப்பான் இவ்விதமாக கார்யத்திற் கண்ணுயிருப்பவன் சுகதுக்கங்களைக் கவனியான். இவ்விஷயமானது "மெய்வருத்தம்பாரார் பசிநோக்கார் கண்டுஞ்சார் எவ்வெவர் தீமையுமேற்கொள்ளார், செவ்வி, அருமையும்பாரார் அவமதிப்புங்கொள்ளார் கருமமே கண்ணுயினர்" என்ற செய்யுளாலும் தெற்றென விளங்குகின்றது.

இன்னும் வரும்

Ramachandra Iyer.

அஞ்ஞான குருவின் கதை

30-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

தாயம்மை:— ஹே! தேவி! அம்பிகே! உனக்கு அனேக நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன். நானும் உன்னுடைய கோவிலுக்குப் பாத்தியப்பட்ட ஓர் ஸ்திரீ என்னுடைய விருத்தாந்தங்கள் யாவும் ஞானக்கண்ணால் நீயேயறிந்துகொள்ளக்கூடிய தேவதையானபோதிலும் பிறகு நான் சொல்லுகிறேன். எனக்கு ஓர் வரம் தருவதாக வாக்களிக்கவேண்டும்.

தேவி:— ஏ பெண்ணே! நான் கேட்ட கேழ்விக்கு யாதொரு உத்தரமும் சரியாகச்சொல்லாமல் வரம் தரவேணுமென்று மட்டிலும் வற்புறுத்துகிறாயா? ஸஹபாஷ்! என்னதைரியம்! ஜல்தியாகக் கதவைத்திறக்கிறாயா அல்லது என்னுடைய சொரூப விசேஷத்தை ஒரு நொடிப்பொழுதில் காண்பிவிக்கட்டுமா?

தாயம்மை:— ஹே தேவீ! இச்சென்மத்தில் இச்சொற்பவயதிற்குள்ளாக உலகத்திலுள்ள கொடுந்துயரமுழுவதும் 2 தினத்திற்குள் அநுபஷித்தாகிவிட்டது. இனி எனக்கு உலகத்தில் பயந்தரத்தக்கது எதுவுமில்லை. பிராணனை விடவும் தற்சமயம் சித்தமாகயிருக்கிறேன் கடைசியாக உயிரினும் பெரிது வேறொன்றுளதோ? உன்னால் என்னை எவ்விதத்திலும் பயமுறுத்த இயலாது. என்னுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி நீ நடவாத விஷயத்தில் உன்னுடைய தண்டனைக்கு முன்னடியே எனது உயிரை உன்னுடைய ஸன்னிதானத்தில் இப்பொழுதே பலிகொடுக்கத் தயாராகயிருக்கிறேன்.

தேவி:— ஆஹா! பெண்மணீ! உனது மனோ நிலையையறிந்தேன் உன்னுடைய விருத்தாந்தங்கள் முழுமையும், நீ யாரென்பதும் எனக்குத் தெரியும் நீ சொல்லுவது முற்றிலும் சரியே, உனக்குவேண்டும் வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளலாம்!

தாயம்மை:— ஹே தேவீ! பக்தர்களின் மனோரதங்களை பூர்த்திசெய்பவளே! ஆபத்துக்காலத்தில் காப்பாற்றப்பட்டவளே! அனாதைகளை

ரக்ஷிக்கப்பட்டவளே! துஷ்டர்களை சங்கரிப்பவளே! மனமிறந்தவிடத்தே உண்டாகும் அருட்ஜோதியே! கருணைக்கடலே! யான் கேட்கும் வரம் ஒன்றே உளது அதாவது எனக்குண்டாகும் ஆபத்துக்காலங்களில் நீ முன்னின்று அவையனைத்தும் தீர்த்து என் மனங்குளிரச் செய்யவேண்டுவது ஒன்றேயாகும்.

தேவி:— பக்தியுட் சிறந்த பெண்மணீ! அவ்வாறே செய்கின்றேன். இன்னும் ஓர் வார்த்தை உன்னிடம் ஜல்தியில் சொல்லவேண்டும் சீக்கிறமாகக்கதவைத்திறந்துவிடு! தாயம்மை உடனே கதவின் தாளைத்திறந்து தேவியின் இருபாதங்களையும் கெட்டியாகப்பிடித்துக்கொண்டு தன் மனம் உருகி தேவியை துதித்து ஆனந்தித்து எழுந்திருந்தாள். தேவி தாயம்மையை நோக்கி குழந்தாய்! இனி உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்! நீ இச்சென்மத்திலடையவேண்டிய துன்பம் முழுமையும் அனுபவித்தாகிவிட்டது. ஆனால் தற்சமயம் உன்னுடைய பிதா அரசன் உன்னைப்பற்றிய சோகத்தினால் மூற்சித்து கீழேவிழுந்து கிடக்கிறான். என்னுடைய விபூதி பிரசாதத்தையும் இந்த பிரம்புக்கழியையும் கொண்டுபோய் அவனுடைய சரீரத்தில் விபூதியைப்பூசி கழியினால் பாதாதிகேசம்வரை மூன்றுதடவை தடவிக்கொடுப்பாயேயாகில் உறங்கி விழித்தவன்போல் எழுந்திருப்பான், நீ பயப்படவேண்டாம், என்று சொல்லி விபூதியையும் பிரம்புக்கழியையும் தாயம்மையிடம் கொடுத்துவிட்டு தேவி அந்தர்த்தானமானாள். உடனே தாயம்மை தேவி மறைந்துவிட்டதை நினைத்து சிறிதுநேரம் திக்பிரமைகொண்டவளாகயிருந்து பிறகு மனதை ஸமாதானஞ்செய்துகொண்டு இனிமேல் நடக்கவேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றியும் தன்னுடைய அருமை பிதா தன்னிமித்தமாக இவ்வாறு மூற்சித்துப்போகும்படி நேர்ந்ததைப்பற்றியும் ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தாள். இச்சமயம் காலை 8 மணியாகிவிட்டது கொலையாளி கருப்பண்ணனும் வெய்யிலின் உஷ்ணத்தால் சரீரத்தில் காந்தலெடுத்தபிறகு உறக்கந்தெளிந்து எழுந்து தாயம்மையிடம் கோவிலுக்கு வந்துசேர்ந்தான். தேவநகர் என்ற நாட்டை அரசாண்டுவந்த மயூரனென்ற ஓர் சிற்றரசனின் குமாரனாகிய கோலாஹலன் யென்று பெயருடைய இளவரசன் வேட்டையாடிக்கொண்டு அவ்விடம் கோவிலுக்கு வந்துசேர்ந்தான். அதிசுந்தர ரூபத்துடன் விளங்கும் இப்பெண்மணி இந்தக் காட்டுக்கோவிலினுள் தனிமையாகயிருப்பதைக்கண்டு

பலவாறு யோசனை செய்தான். கடைசியாக இவள் ஏதோ ஓர் ராஜகன்னி கையாக யிருக்கவேண்டுமென்றும், ஆனாலிவ்வாறு இந்த இடத்திற்கு வரத்தகுந்த காரணமேதேனுமிருக்கக்கூடுமென்றும், அதை அவளிடம் நேரில்க் கேட்டாலொழிய எதார்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ள சாத்தியப் படாதென்றும் தீர்மானித்தான். பிறகு தாயம்மையை நோக்கி ஏ பெண் ணே! உன்னைப்பார்க்கும்பொழுது ஓர் ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்தவளாகவும் ஆனால் மிகவும் கஷ்டத்தை யனுபவித்து அதனால் வியாகூலத்தையடைந் திருப்பதாகவும் காணப்படுகிறதே? நீ வசிக்குமிடம் யாது? இந்த இடத் தில் நீ ஒண்டியாக வரக்காரணமென்ன? அதன் விவரத்தை எனக்குத் தெரிவிப்பாயாகில் என்னால் செய்யக்கூடிய உதவியைச் செய்ய சித்தமா யிருக்கிறேனென்றான். அதைக்கேட்ட தாயம்மை அரசனை நோக்கி தாங் கள் என்மீது கருணையுடன் இவ்வாறு சொல்வதற்காக தங்களுக்கு அனேக வந்தனம் செய்கிறேன். ஆனால் தாங்கள் இன்னாரென்பதை முத வில் அறிந்துகொள்ளுவதில் நான் மிகுந்த ஆவலுடையவளாகயிருப்ப தால் தயவுசெய்து அதன் விவரத்தைத் தெரிவித்தால் உடன் எனது விருத்தாந்தங்கள் முழுமையும் தெரிவிக்கிறேனென்றாள். அதற்கு அர சன் நான் தேவநகரென்ற ஓர் நாட்டை அரசாண்டுவரும் மயூரனென்ற பெயருடைய ஓர் சிற்றரசனின் புதல்வன் எனது பெயர் கோலாஹல னென்று சொல்வார்கள் சுமார் ஒருவாரமாக வேட்டையாடுவதற்காக இக் காட்டினிடமாக சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நேற்றுதினம் சாயங் காலத்தில் புலிவேட்டைக்காக ஓர் மலைக்குன்றின் சார்பில் ஓர் புலியைக் கண்டு நானும் என்னுடைய சிப்பாய் வேட்டைக்காறருமாக நாலு பக்கங் களிலும் தனித்தனியே பிரிந்திருந்து விரட்டிச்சென்றதில் புலி வெகு தூரம் ஓடி மறைந்துவிட்டதால் இரவில் காட்டிலேயே ஓர் பக்கத்தில் படுத்து நித்திரைசெய்துவிட்டு இக்கோவில் சமீபத்திலிருப்பதைக்கண்டு இங்கு வந்தேன். எனது சிப்பாய்களும் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் என் னைத்தேடிக்கொண்டு இவிடம் வந்து சேருவார்களென்றான். அதைக் கேட்ட தாயம்மையின் மனம் ஓர்வாறு திருப்தியடைந்து இனி தனக்கு பயமில்லை யென்றும், வேண்டும் சவுக்கியத்துடன் இந்த ராஜகுமாரன் தன்னை அரண்மனையில் பிதாவிடம் கொண்டு சேர்ப்பாரென்றும், நம்பிக் கையுடன் தன்னுடைய விருத்தாந்தங்கள் முழுமையும் ராஜகுமார

னிடம் விவரமாக அறிவித்தாள். ராஜகுமாரன் தாயம்மை அடைந் திருக்கும் துன்பங்களைக்கேட்டு மனம் வருந்தி அம்மா! இனி நீ ஒன்றுக் கும் அஞ்சவேண்டாம் என்னுடைய சிப்பாய்களையனுப்பி பெட்டியினுள் ளிருக்கும் அந்த மஹா பாவியான குருவையும், கொலையாளியான வீராசா மியையும் உடன் உமது அரண்மனைக்கு கூடவே அழைத்துவரும்படி செய்கிறேன். உமது தகப்பனாரின் தற்கால நிலைமையை உத்தேசிக்க இனி ஒரு விநாடிநேரமும் நாமிங்கு தாமசிப்பது நியாயமில்லை. இக்கண மே உமது அரண்மனைக்கு நாம் புறப்படவேண்டியது அவசியமாகும் அங்கு போய் தமது பிதாவின் சவுக்கியத்தைத் தெரிந்தபிறகு குருவிற்கு ஏற்படுத்தவேண்டிய தண்டனையை உம்முடைய பிதாவே விதிப்பார் மே லும் அதுதான் கவுரவமான முறையாகும். அதன்னியில் நானே சிக்ஷிக் கக்கூடிய சக்தியைபடைந்திருந்த போதிலும் அவ்வாறு செய்வது உலகத் திற்கு ஒவ்வாதென்று நினைக்கிறேன். ஆகிலும் உமது அபிப்பிராயம் எவ்வாறென்பதை எனக்குத் தெரிவித்தால் அவ்வாறு நான் நடந்து கொள்ள ஆக்ஷேபமில்லை யென்றான். அதனைக்கேட்ட தாயம்மை ராஜ குமாரனின் புத்திசாலித்தனத்தையும், அவனுடைய கருணைநிறைந்த கபடற்ற குணத்தையும், அவனது திவ்ய சௌந்தர்யத்தையுங்கண்டு மன தில் அடங்கா மகிழ்ச்சியுடன் தனக்கு இவனே பிராணநாயகனாக ஏற்படில், இதுவரை யடைந்த துன்பம் ஒருபொழுதும் மனதிற் தோன்றாமலே மறைந்துவிடுமென்றும் அந்தரங்கத்தில் காதலுற்றாள். ஆகிலும் தன்னு டைய பெற்றோரின் அபிப்பிராயம் எப்படியிருக்குமோவென்று சிறிது லெஜ்ஜையடைந்து அம்பிகையின் க்ருபை நமக்கு பூர்ணமாகயிருப்பதினால் நமது இஷ்டத்தை தேவி நிறைவேற்றுவாளென்பதாக ஓர் நம்பிக்கையு டன் அரசகுமாரனைப் பார்த்து சதுர்வித உபாயங்களையும் நன்கறிந்த தங் களைப்போன்றவர்களுக்கா கேவலம் அபலையாகிய நான் யோசனை சொல்லப் போகிறேன்! அவ்வாறு தாங்கள் நினைக்கவேண்டாம் தாங்கள் கூறிய வாறே நான் தங்களுடன் இக்கணமே புறப்படத்தயாராகயிருக்கிறேன் தாங்கள் எனக்காக எம்மாதிரி அனுகூலத்தைத் தேடினாலும் அதற்கு நான் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேனென்றனள். இவர்கள் இவ்வாறு சம்பாஷித் துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது இளவரசனின் சிப்பாய்களும் இவர்களி ருக்கும் கோவிலுக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். உடனே அரசகுமாரன் சிப்

பாய்களைப்பார்த்து இக்காட்டின் மத்தியில் சிறிது தூரத்தில் ஓர் பெட்டி தோன்றும் அதனுள் இருவரிருப்பார்கள். அவர்களில் ஒருவன்பேர் வீரா சாமி மற்றொருவன் ஓர் பிராமணன் அவர்களிருவரையும் யாதொரு இம் சையுஞ்செய்யாமல் பந்தோபஸ்தாக தர்மபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் அரண்மனையில்க் கொண்டுவந்து சேர்க்கவேணும் நீங்கள் வருவதற்கு முன்னதாக நானும் அவ்விடத்திலிருப்பேன். உஷார்! சீக்கிரம் செல்லுங் களென்று உத்திரவளித்தான். சிப்பாய்கள் மஹாராஜா ஆக்ஞைப்படி யென்று வந்தனஞ்செய்து அரசனிடம் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு புறப் பட்டார்கள். அதே நிமிஷத்தில் தாயம்மையும், கருப்பண்ணனும், ராஜ குமாரனுமாக தர்மபுரத்தை நோக்கி பிரயாணமானார்கள். இவை இங்ஙன மிருக்க தர்மபுரி அரசன் சந்திரசேகர மஹாராஜா தன்னுடைய புத்திரி யின் சோகத்தினால் மூர்ச்சித்து விட்டானென்றும் இனி பிழைப்பது அரி தென்றும் ராஜகுமாரத்தி காட்டில்ப்போனவிடம் தெரியவில்லையென்றும், மஹாராஜாவுக்கு சந்ததியில்லாததால் இனி ராஜ்யம் யாரை யடையப்போ கிறதோவென்றும், ராஜ்பத்திலுள்ள பல ஜெனங்களும் கூட்டம்கூட்டமா கக்கூடி நின்றுகொண்டு பற்பல விதமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். மந் திரி இம்மாதிரி நடந்துவிட்டதைத் தெரிந்து இனி ராஜ்யவிஷயம் எவ் வாறு முடியுமென்பதைப்பற்றிய கவலை ஓர் பக்கமிருக்க மஹாராஜாவின் அபரக்கிரியைகளை எவ்வாறு நடத்துவது யென்பதைப்பற்றியும் பெருங் கவலைகொண்டவராக அனேக சேவகர்களை காட்டின் பல பக்கங்களிலும் ராஜகுமாரத்தியைத்தேடி அழைத்துவரும்படிக்கு கட்டளைகொடுத்தனுப் பிவிட்டு அரண்மனையின் கதவுகளைத்தாளிட்டு மஹாராஜாவின் சரீரத்தை பந்தோபஸ்தாகப் பாதுகாத்துவந்தார். இவ்வாறு சம்பவங்கள் நேர்ந்த காலத்தில் ராஜ்பத்தில் ஜெனங்களுக்குள்ளுண்டாகும் குழப்பங்களை சொல்லவும் வேண்டுமோ? இரவு 7 மணியானவுடன் திடீரென அரண்மனை வாயிலில் இருவர் குதிரையின் மீதிருந்து கீழே இறங்கினார். அதைக்கண்ட அரண்மனையின் காவலாளிகள் திடுக்கிட்டு நீங்கள் யாவர் என்று இவர்களை வினவ, அவர்கள் காவலாளிகளைப்பார்த்து ராஜகுமாரத்தி வந்திருக்கிறு ளென்று உடனே அரண்மனையில் அரசனிடம் தெரிவிக்கும்படி சொல்ல உடனே காவலாளிகள் பரபரப்புடன் தங்கள் மந்திரியிடம் அறிவிக்க அதைக்கேட்ட மந்திரி அடங்கா மகிழ்ச்சியுடன் அரண்மனை வாயிலில்

வந்து அங்கிருந்த ராஜகுமாரத்தியையும், இளவரசரையும் பரிவுடன் அரண்மனைக்குள் அழைத்துச்சென்று தகப்பனுர் அரசனின் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு அரசன் இவ்வாறு மூற்சித்திருப்பதின் விருத்தாந்தங்கள் முழுமையும் தாயம்மையிடம் அறிவித்ததுந்தவிற இனிமேல் நடக்கவேண்டிய விஷயங்களுக்கும் கட்டளையிடும்படிக்கு வேண்டிக்கொண்டார். ராஜகுமாரத்தி தாயம்மை தனக்கு தேவி உத்திரவுகொடுத்த பிரகாரம் விபூதி பிரஸாதத்தை தன்னுடைய பிதாவின் சரீரத்திற் பூசி பிரம்பால் மூன்று தரம் பாதாதிகேசபரியந்தம் தடவிக்கொடுத்தாள். உடன் அரசன் உறங்கி விழித்தவன்போல் எழுந்திருந்து தன்னுடைய அருமைப்புதல்வி பக்கத்தில் நிற்பதைப்பார்த்து ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினவனுகி புத்திரியை தன்னுடைய மடிமீது உட்காரவைத்துக்கொண்டு உச்சிமுகந்து தான் குருவினுடைய வார்த்தையை நம்பி மோசம் போனதையும் காட்டிலிருந்து தப்பி இங்கு சுகமாக வந்துசேர்ந்த வரலாற்றையும் விவரமாகத் தெரிவிக்கும்படி தன் குமாரத்தியிடம் சொல்ல, அவளும் நடந்த விருத்தாந்தங்கள் முழுமையும் தவருமல் தன் பிதாவிடம் அறிவித்ததுந்தவிற தன் பக்கத்திலிருக்கும் இளவரசர் இன்னுரென்பதையும் அவர் இங்குவந்து சேர மிகவும் தனக்கு உதவி புரிந்ததையும் அறிவித்தாள். அரசன் ராஜகுமாரனுக்கு வேண்டும் மரியாதை செய்ய அதைப்பெற்றுக்கொண்டு ராஜகுமாரன் தான் வந்தகாரியம் முடிந்ததென்றும் இனி தன் நகருக்கு சீக்கிரஞ்செல்லவேண்டுமாகையால் விடைகொடுக்கவேண்டுமென்றும் அரசனை வேண்ட அரசன் அதற்கு சிறிதும் இணங்காமல் சிலநாள் தன் அரண்மனையில் வசித்தபிறகே போகவேண்டுமென்று அரண்மனையின் ஓர் பாகத்தில் ஜாகைக்கு வேண்டும் ஸவுகரியங்கள் செய்து ராஜகுமாரனை அதிலிருக்கும்படி ஏற்பாடுசெய்தார். இவ்வாறு சம்பாஷணை நடந்துகொண்டிருக்கும் மத்தியில் ராஜகுமாரன் காட்டிற்கு அனுப்பியிருந்த சேவகர்கள் குருவையும், கொலேயாளி வீராசாமியையும், பெட்டி சகிதம் அரண்மனை வாயிலில் கொண்டுவந்திருப்பதாக சேவகர்கள் அறிவித்தார்கள். மந்திரியுடன் அரசன் யோசனைசெய்து தற்சமயம் அவர்களை தனித்தனியே சிறைச்சாலையில் அடைத்துவைக்கும்படிக்கு உத்திரவளித்தார். அவ்வாறு சேவகர்கள் உடன் அவர்களை சிறைச்சாலைக்கு அழைத்துச்சென்றுர்கள். இவ்வாறு நடந்துள்ள ஸமாசாரங்கள் நகரெங்கும் பரவ பல ஜெனங்கள் குருவை நிந்

தித்தும் அவனை இப்பொழுதே கழுவிலேற்றவேண்டுமென்றும், பலர் ராஜகுமாரத்தி சிறு பெண்ணாகயிருந்தும் அவளுடைய கற்பையும், மனோதைரியத்தைப்பற்றியும், மூற்சை அடைந்த அரசன் ஈசுவரகிருபை யால் திரும்பவும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு எழுந்திருந்ததையும்பற்றி டலவாறாகப் புகழ்ந்து ஆனந்தக்கடலில் ஆழ்ந்தவர்களாகி புது அரசனுக்கு முடிசூட்டு வைபவம் நடக்கிறமாதிரியே நகரமுழுவதையும் தோரண முதலியவற்றால் அலங்கரித்து ராஜபக்தியை விசேஷமாகக் கொண்டாடினார்கள். இவ்வாறு இரண்டு தினங்கள் கழிந்தபிறகு அரசன் தன்னுடைய மந்திரி, தாயம்மை இவர்களிடம் குருவிற்கு விதிக்கவேண்டிய தண்டனையைப்பற்றி ஆலோ சித்தார். அரசனுக்கும் மந்திரிக்கும் குருவை சரீர தண்டனைக்குட்படுத்த வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயமிருந்தது. ஆனால் மஹாபுத்திசாலியும், கருணைநிறைந்த குணமுமுடைய தாயம்மைக்கு அவ்வாறு செய்ய இஷ்ட மில்லை. ஆகையினால் தகப்பனாரைப்பார்த்து பிதா! நான் தங்களுக்கு ராஜரீக விஷயமாகயுக்திசொல்ல எவ்விதத்திலும் தகுதியற்றவள், மேலும் கேவலம் அபலையாகிய பெண்பால், அதினும் சிறிதுகூட உலக அனுபவந் தெரியாத பால்யவயதுடையவள், ஆகிலும் நமது குருவிற்கு தண்டனை விதிப்பதைப்பற்றி எனக்குத் தோன்றுவதை சிறிது சொல்லப்பிரியப்படு கிறேன். அதனைத்தாம் கேட்டபிறகு அதிலுள்ள சாதகபாதகங்களை கவனித்து தம்முடைய அபிப்பிராயம்போல் நடத்தும்படி கேட்டுக்கொள் ளுகிறேனென்றனள். அதற்கு அரசன் மிகவும் ஸந்தோஷித்து தாயம் மையைப்பார்த்து என் அருமைக்குழந்தாய்! உனது இஷ்டத்தைத் தெ ரிவி அதன் பிரகாரமே நான் வேண்டும் ஏற்பாடு செய்கிறேனென்று சொல்ல தாயம்மை சொல்லுகிறாள் பிதா! குருவினுடைய கெட்ட நடத்தையைப் பற்றி நமக்கு மட்டிலுமல்ல நமது நாடு முழுமையும் ஒருமனதுடன் மரண தண்டனைவிதிக்கக்கூட சம்மதத்துடனிருப்பார்கள் யென்பதில் ஆக்ஷே பமில்லை, ஆகிலும் நமது குடும்பத்திற்கு வெகு நாளாக குருஸ்தானத் திலிருந்தும், எனக்கும் வேண்டியவளவு வித்தை கற்றுக்கொடுத்து மிருப்பதால் அவரை சரீர இம்சைசெய்வது உசிதமாகயில்லை. அவர் செய்த தீமைக்குரிய பலன்களை அவரே பின்னால் அனுபவிப்பார். மேலும் என்னைக்காட்டிற்கு அனுப்பும்படி செய்ததற்குப் பதிலாக அவரையும் நமது இராஜ்யத்திற்கு வெளியே அப்புறப்படுத்தி காட்டிற் கொண்டு

போய் விடும்படி உத்திரவு செய்வதே நலம். தவிரவும் இத்தெண்டனை தற்காலத்து நாகரீகத்தையும் அனுசரித்ததாகும். அப்பால் தங்கள் யுக்தம்போல் செய்யுங்களென்று சொன்னாள். இதைக்கேட்ட அரசன் அவளுடைய புத்திக்கு வியந்து மந்திரியைப்பார்த்து மந்திரீ! நமது குழந்தையின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டீரா! உமது அபிப்பிராயம் என்ன? யென்று கேட்க மந்திரியும் அவ்வாறு செய்வதே உசிதமென்று தோன்றுகிறது. ஆனால் நாமே அவ்வாறு தீர்ப்புச்செய்வதைக் காட்டிலும் ஓர் பெரிய சபைகூட்டி அதில் நமதுநாட்டு ஜனங்கள் முழுமையும் வரவழைத்து ஒழுங்காக கொலையாளி முதலானவர்களை வரவழைத்து விசாரணைசெய்து ஜெனங்களுடைய சம்மதத்தையுந்தெரிந்து குழந்தை தாயம்மையின் அபிப்பிராயப்படி தீர்ப்புச்சொல்வது மிகவும் சிலாக்கியமாயிருக்குமென்று சொன்னார். அரசனும் அதற்கிணங்கி சீக்கிரம் ஓர் சபைகூட்ட கட்டளையிட்டார். மந்திரி அவ்வாறே மறுதினம் நாடெங்கும் பறைசாற்றிவித்து குருவினுடைய தப்பான நடத்தையைப்பற்றி விசாரணை செய்யப்போவதாகவும், அதற்கு எல்லா ஜெனங்களும் வந்தாஜராகவேணுமென்றும் விளம்பரப்படுத்தினார். இவ்விளம்பரத்தைக் கேட்டதும் இதன் முடிவைத் தெரிந்துகொள்வதில் ஜெனங்களுக்குண்டான ஆத்திரத்தைப் பற்றி நாம் இங்கு விசேஷமாகக்கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. நகரிலுள்ள ஜெனங்கள் முழுமையும் வாயிதாவன்று அரண்மனையில் வந்து குவிந்தார்கள். அனேக ஜெனங்களுக்கு உட்காரக்கூட இடங்கிடைக்கவில்லை. அச்சபையில் மகாராஜாவும் மந்திரி முதலானவர்களுடன் ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்தார். தேவநகரின் இளவரசரான கோலாஹலனும் ஓர் ஆஸனத்திலுட்கார்ந்திருந்தான். அரசன் மந்தரியைப்பார்த்து குற்றவாளியாகிய குருவையும், மற்றும் குலையாளிகள், சீடர்கள் முதலான சாக்ஷிகளையும் சபையின் முன்பு கொண்டுவரச்செய்து விசாரணை செய்யும்படிக்கு மந்திரிக்கு கட்டளையிட, அவ்வாறே அவர்களை அழைத்து வந்து முதலில் குருவினிடம் சில கேள்விகளை மந்திரி கேட்டார்.

இன்னும் வரும்

சிவஞானம்.

ஸமாசாரக் குறிப்பு.

ஓர் கைத்தொழில் வித்தியாசாலை

நமது காருண்ய கவர்மெண்டாரவர்கள் ஏழை ஜனங்களிடத்தில் கருணைகூர்ந்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கைதொழில் வித்தியாசாலை ஏற்படுத்தி வருவதில். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்காக ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாவைச்சேர்ந்த மங்கலக்குறுச்சியென்ற கிருமத்தில் ஓர் கைதொழிற்சாலை ஏற்படுத்த உத்தேசிருப்பதாக தெரியவருகிறது. அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற கிருமமானது தாம்பிரபர்ணி நதிக்கரையின் பக்கமாக ஜெலவசதியுடையபதாகயிருப்பதினாலும், பக்கத்துக் கிருமங்களில் கைத்தொழிலுக்கு லாயக்கான பல ஏழை ஜனங்கள் வசித்துவருவதாலும் மிகவும் பொருந்தமுள்ளதாகவே கருதவேண்டும். மேலும் தொழிற்கலாசாலைக்குக் குறிப்பிட்டிருக்கிற கட்டிடமும் போதுமான பெரிதுதான். இந்தக்கட்டிடத்திற்கு சொந்தக்காரரான கனம். லெ. க. கந்தப்பபிள்ளை என்பவரும் உதாரகுணமும், தர்மசிந்தனையுமுள்ளவரான தால்தன்னுடைய சவுகரியத்தைக்கூடப் பெரிதாக நினைக்காமல் தொழிலபிவிர்த்தியின் தர்மகாரியத்திற்காக சொற்பவாடகைக்குக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பது தற்கால நாகரீகத்தையனுசரித்துப் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

அமிர்தபஜார் பத்திரிகை எழுதுகிறது:— கருவிகளின் உதவியைக் கொண்டு மழைபெய்யும்படி செய்கிறதென்ற ஓர் அருமையான விஷயத்தை வெகுநாளாக பரீக்ஷை செய்து கடைசியில் செய்துமுடிக்க ஆஸ்டிரேலியாவுக்குப் போயிருக்கிறது. இது விஷயமாக ஆராச்சி செய்துவருகிற மிஸ்டர் ஜெ. ஜி. மால்ஸில்லி என்பவரால் இதைப் பரீக்ஷை செய்யவேண்டியவகைக்கு கணக்கிடப்பட்டிருக்கும் மிகுந்த பணச்சிலவை ஸவுத்வேல்ஸ் கெவர்மெண்டு கொடுத்து உதவுவதாகத் தெரிவிக்கிறது. கண்டுபிடித்திருக்கும் வழியாவது:— ஆகாயத்தில் சுமார் 6,000 அல்லது 7,000 அடி உயரத்தில் ஓர் சிறந்த புகைக்கூண்டை யனுப்பி இரண்டு விதமான மின்சாரசக்தியை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்பது. இதனால் மேகங்களின் ஈரத்தின்மேல் மழையின் கருக்களை உண்டுபண்ணப்போதுமானதாகயிருக்குமென்றும், இப்போர்க்கொத்த ஸ்டேஷன்களை பிரபலமான காற்றுண்டாகும் பாதைகளில் அமைத்தால் அவைகளால்

கொண்டுவரப்பட்ட மேகங்களிலுள்ள தண்ணீரை இழுத்து வெளிப்படுத்துமென்றும், மிஸ்டர் ஜெ. ஜி. மால்ஸில்லி என்பவர் நம்புகிறார் மற்றொரு சிறந்த பிரோணையுங் கொண்டுவரப்படுகிறது. அதாவது இயற்கையிலுள்ள இடிமின்னல்களையும் நிறுத்திவிட இது காரணமாகுமென்பதே. இதுவிஷயம் பரீக்ஷையில் சித்தியடைந்தால் ஜெனங்களுக்கு அளவுகடந்த நன்மையுண்டாகுமென்று சொல்லவாவேண்டும்!

ஐரோப்பிய யுத்தம்.

மேற்கரங்கம்— சாம்பேன் பிரதேசத்தில் டாஹுர் என்னுமிடத்தில் எதிரிகள் இரண்டுதடவை உக்கிரமாக எதிர்த்ததிலும் நேசக்கக்ஷிபாரால் திருப்பியடிக்கப்பட்டார்கள். வேறோரிடத்தில் பீரங்கிச் சண்டையும் நடந்தது.

* *

கிழக்கரங்கம்:— ட்வின்ஸ்க் நாடுகளில் ஸமாதானமாகயிருக்கிறது. தென் போர்முனையில் உக்கிரமான சண்டைக்கு ஆரம்பம். கோல்க்கிக்கு வடபக்கம் ருஷ்யர்கள், எதிரிகளைத் துரத்தியும் புட்கியென்ற ஊருக்கு தென்கிழக்கு முனையிலிருந்து வந்த எதிரிகளின் மத்தியில் நுழைந்து சுமார் 2000 எதிரிகளைப்பிடித்துச் சிறைப்படுத்தினார்கள். அனேக எதிரிகள் செர்னியாவ்கா என்ற நதியில் அமிழ்ந்துபோனார்கள். ருஷ்யருடைய வெற்றிக்கு பீரங்கிப்படை மிகுந்த உதவியாகயிருந்தது.

பால்கன் நாட்டில் யுத்தம்:— பூபுனைப் பக்கத்தில் ஸெர்வியர்களின் துன்பத்தை நீக்குவதற்காக பக்கவாட்டத்தில் வந்துகொண்டிருக்கிற பிரஞ்சுப்படைகளுக்கு அனுகூலமாகயிருக்கும்படிக்கு ப்ரிட்டிஷ்லன் உதவி செய்கிறது.

* *

உஸ்கப்பிலிருந்து ப்ரிஸிரண்டு வரைக்குமுள்ள முனையில் பல்கேரியர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு விரோதமாக ஸெர்வியர்கள் ஓர் முக்கியமான வெற்றியடைந்திருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. தெற்கேயிருந்து பிரான்கோ ஸெர்வியர்களுடைய எதிர்ப்பை உத்தேசிக்க குப்ருலுவில் பல்கேரியர்களுடைய நிலைமை மிகவும் அபாயகரமாகயிருக்கிறது.

குப்ருலுவை பிரஞ்சு திரும்பக்கைவசப்படுத்திக்கொண்டது. இந்த இடம் வெகுமுக்கியமானதாகையினால் தெற்கேயிருந்து ஸெர்வியர்களைச்செய்த சூழ்ச்சிக்கு பல்கேரியரின் உபாயம் பழுதாகிவிட்டது.

*

* *